فهم سریع معنای تکثر در «ثاء» و معنای قطع در «تاء» با دیدن کلمات مختلف

استاد: احسنت. ببینید حضرت می‌فرمایند: محکم و ثابت. یادتان هست در بحث لغوی دیروز «ثب» و «بث» را عرض کردم؟ «بث»، باء به ثاء خورده است. «ثب»، ثاء به باء خورده است. همین شده «ثبت». متفرق است و بعد مجتمع می‌شود و بعد «تاء» است. اگر یادتان باشد قبلاً عرض کردم که چند حرف هست که آدم در معنای آن‌ها زود به نتیجه می‌رسد. نمی‌دانم چرا! به این مسأله فکر نکرده‌ام. یکی «ث» و دیگری «ت» است. وقتی موارد لغوی این‌ها را می‌بینید، سریع به یک معنای واحد می‌رسید. خیلی جالب است. اما بعضی حروف هستند که این‌طور نیستند. آدم را قطعه قطعه می‌کند! او را طوری می‌کشد که آخر کار هم واضح نمی‌شود. به‌معنای برخی از حروف نمی‌توان به این زودی‌ها رسید. واقعاً هم به این صورت است. بعضی از حروف به سرعت می‌رسید. یکی از آن‌ها «ت» دو نقطه است. شما نیم ساعت در نرم‌افزار به مواردی‌که «ت» دارند نگاه کنید، فوری می‌گویید معلوم است هر کلمه که در آن حرف «ت» هست، یک جور معنای قطع در آن هست. «تبّ»، «بتّ»، «لتّ» و... . هر چه در آن «ت» هست، وقتی نگاه می‌کنید، می‌گویید معلوم است که در همه‌ی این‌ها معنای قطع هست. چنان‌که در «ث» یک نحو معنای تکثر است.

شاگرد: مثل خود باء که الصاق را در خودش دارد.

بازبینی #1
ایجاد شده 27 ژوئیه 2024 15:19:07 توسط ... .
به روزرسانی شده 27 ژوئیه 2024 15:20:14 توسط ... .